

Haviken en postduiven

Piet Kerssies

Sommige onderwerpen en zaken (lijken) soms zo vanzelfsprekend dat je je niet eens meer afvraagt of ze wel waar zijn. Dat schoot er door me heen toen ik De Takkeling nummer 3 van 1994 las. Bij een paar passages zette ik toch wel de nodige vraagtekens.

Allereerst het artikel van Roland-Jan Buijs (De Takkeling 2(3): 3). Hij schrijft dat sommige postduivenhouders het heel gewoon vinden om een Sperwer of Havik af te schieten als zij duiven eten. Hoewel het er niet staat, zou je er uit kunnen opmaken dat duivenhouders (ik generaliseer) het niet zo nauw nemen.

Ten tweede het artikel van Jan Glas (De Takkeling 2(3): 4-5). Hij schrijft dat een wildbeheereenheid op de mentaliteit van individuele jagers ten aanzien van roofvogels geen greep heeft. Daar heeft hij natuurlijk gelijk in. Maar lees ik ook niet tussen de regels door dat hij vindt dat jagers het met Haviken niet zo nauw nemen? Op beide zaken wil ik iets verder ingaan.

Afgelopen zomer heb ik een aantal ringnummers van postduiven doorgegeven aan de Nederlandse Postduiven Organisatie (NPO). De duiven waren allemaal door Haviken geslagen. Mijn verwondering was groot toen ik vervolgens vele postduivenhouders aan de telefoon heb gehad. Allemaal hadden ze een positieve houding ten aanzien van de Havik. Iedereen vond het plezierig om te weten waar de duif was gebleven. Ook al was ie dan dood. Bovendien ging het voor 80% om jonge duiven (gebaseerd op een hondertal ringen). Voor postduivenhouders zijn dit maar "beginners". Grote verliezen worden in kringen van postduivenhouders geaccepteerd. Ongeveer 40% van de duiven kwam uit Drenthe (afstand tot de nesten 0-30 km), de rest kwam uit vrijwel het hele land. Alleen Zeeland en Zuid-Holland waren niet vertegenwoordigd. Een paar duiven kwamen uit België en Duitsland. Alles bij elkaar een enorme spreiding. Het is beslist niet zo dat een Havik het dichtstbijzijnde duivenhok "leeghaalt". Ook al komt dat soms voor. Als mij iets duidelijk is geworden dan is het wel dat postduivenhouders ervan uitgaan dat een deel van de duiven tijdens wedvluchten "verdwijnt". Van haat ten opzichte van Haviken was zeker geen sprake. Ik heb meerdere malen te horen gekregen iedereen aan te moedigen om gevonden ringen (nummers) door te geven aan het NPO. Bij deze geef ik dat verzoek dus door.

Ten aanzien van jagers moet me het volgende van het hart. Ik vertoef beroepshalve regelmatig in kringen van jagers. Ik weet dat er havikhaters zijn. Maar beslist een hele kleine minderheid. Van verstoorde nesten/broed-

gevallen is mij weinig bekend. En als u dan weet dat ik deze uitspraak kan doen voor een bosgebied met een oppervlak van zo'n 5000 ha, zeg ik dat het wel meevalt. Als vogelbeschermers zouden we dit eens moeten benadrukken. Nu polariseren we onnodig en misschien ongewild. Dit lijkt mij voor niemand gewenst. Overigens mogen we excessen best aan de kaak stellen, maar niet generaliseren a.u.b.

Voor de goede orde nog even dit: ik ben geen jager (ook niet anti) en houd geen duiven.

Adres: Lijsterlaan 2, 9411 JH Beilen

Naschrift: voor een analyse van postduifringen die bij haviksnesten werden gevonden, kan worden verwezen naar het artikel van Cees Rosendaal in Het Vogeljaar 43 (1995): 7-12 (samenvatting in het overzicht van Recente Roofvogelliteratuur in dit nummer van De Takkeling).

Het adres van de Nederlandse Postduivenhoudersorganisatie is: Landjuweel 38, 3905 PH Veenendaal (08385-23391).

Valken verscheuren postduiven

DORPSKLANKEN - WOENSDAG 16 NOVEMBER 1994

Een van de duiven van Jan Koops, die doodgebeten werd

Veel duivenliefhebbers in onze omgeving worden de laatste maanden geteisterd door slechtvalken, torenvalken, buizerds en andere roofvogels, die het hebben voorzien op hun gevleugelde vrienden.

"Het zijn vooral een paar hier in de omgeving huizende slechtvalken, die de duiven regelmatig aanvallen en letterlijk en figuurlijk als straaljagers neerhalen om ze vervolgens voor een deel op te peuzelen", zegt de heer Jan Koops aan de Verlengde Boterdijk. Vrijdag jl. werd er opnieuw een van zijn dieren het slachtoffer (zie foto). De valk kwam achter de hokken vandaan, dook op de duif en zat het dier tendele op te eten toen Koops er bij kwam, op een paar meter van de achterdeur van zijn wo-

ning.... Hij raakte de laatste maanden al zes duiven op die manier kwijt, zijn buurman Willy Huberts verloor 'n duif en zijn tweede buurman Gerard Kesters zag drie van zijn duiven ten offer vallen aan de jacht van de valken. Het vorig jaar gingen er bijna eenzelfde aantal duiven van deze drie liefhebbers aan. Het gebeurt niet alleen in de omgeving van de Verlengde Boterdijk, ook aan de Groningerweg, de ter Borchlaan en de Madijk hebben de valken hun jachtterrein.

Een vervelende en nare kwestie en de duivenliefhebbers vragen zich af wat er aan te doen is hun soms dure dieren te beschermen, want zo kan het toch niet langer!